

черкова (гръцеската), споредъ тѣхното мнѣніе, отстѣ-
пила отъ този пѣтъ.

На основаніе на сѣщото самоизмамчиво стрем-
леніе — да живѣятъ по Евангелскы, Богомилытѣ си
изработихъ своеобразно едно вътрѣшно устройство
(Іерархія), и цѣлъ кръгъ отъ богослужебны обреди.
Заради туй начало — да живѣятъ споредъ Евангеліето,
Богомилытѣ безъ страхъ отивахъ въ огънь и въ тъм-
ницы, и сичко туй тѣ правяхъ съ чисто сърце и по
убѣжденіе. При сичкытѣ голѣмы разногласія между
Богомилытѣ за теоритическото ученіе на сектата, тѣ
свършено са съгласявахъ въ стремленіето — да си
живѣятъ по Евангелскы, въ ненавиджанъето на пра-
ваславната гръцка черкова, която ужъ повредила и-
деала на евангелскыя животъ. За туй на основателя
на богомилската ересь, на попъ Богомила, трѣба да
са гледа като на българскый Лютеръ, но Лютеръ въ
X-й вѣкъ, защото богомилството е имало вліяніе на-
сетнѣ за да са преобразува западната черкова. —

За распространеніето на богомилската ересь изъ
Българско въ X — XI вѣкъ спомогнахъ тогашнытѣ
политически обстоятелства на България. Туй време
ѣ най-кръвавый періодъ на Българската Исторія.
България са бори на животъ и смъртъ съ Византия за
своята независимостъ, и тѣзи отчаяна борба е пъл-
на съ жестокости. Ожесточеніето ѣ достигнало то-
гава до нечуены злодѣянія, въ които « образованата
Византия » много е надминала необразованната или
— както сѣ казвали — варварската България.
